

(Johan Knudsen) talte om, at der foregik en infernalsk Piben, hvis Mage han aldrig havde hørt. Jeg vil dog bede det ærede Medlem tænke tilbage paa sin egen Fortid. Mon det ærede Medlem ikke fra sin egen Fortid, da han var et ganske ungt Menneske, skulde kunne erindre sig Oprin af ganske lignende Art. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Jeg bliver da nødt til at opfriske hans Erindring lidt. Jeg har her for mig et Blad, som hedder „København“, men det er „København“ fra 1891. Den Gang var det ærede Medlem Medarbejder og Medudgiver ved dette Blad. Han var en meget fejret Medarbejder; et Billede af ham som ganske ungt Menneske findes paa Forsiden. Det var en nydelig ung Mand, men for øvrigt forekommer det mig, at han nok ser lidt uartig ud. Den Gang det ærede Medlem stod som Medarbejder ved og Medudgiver af dette Blad, opfordrede han, hvis jeg ikke husker meget fejl, sine Meningsfæller til at møde i et Teater her i København og pibe Laura Kielers „Mænd af Ære“ ud, der netop var rettet mod Georg Brandes. Saa brandesiansk begejstret var det ærede Medlem fra Fredensborg den Gang i sin Ungdom — ja egentlig var han ikke saa helt ung, en 25—26 Aar —, saa begejstret var han den Gang, at han opfordrede sine Meningsfæller til at gaa hen og pibe Laura Kieler ud, fordi hun angreb Georg Brandes.

Det ærede Medlem (Johan Knudsen) talte om, at man kunde undskylde Lune og Kaadhed hos Ungdommen, men naar det blev til drengagtig Dumhed og Raahed, var der ingen Undskyldning længere. Det ærede Medlem havde i den førnævnte Periode Ansvaret for en lille Artikel, som jeg her har i min Haand, en lille Artikel, som jeg blot skal oplæse et Par smaa bitte Stykker af, og saa vil jeg henstille til det ærede Medlem og dette Ting, om de finder i denne Artikel Lune og Kaadhed, som kan være undskyldeligt, eller om de finder deri Raahed og Dumhed. Artiklen er en Skildring af Højres Grundlovstog i 1891 — jeg beder ærede Medlemmer bemærke, at det er Højres Grundlovstog —, det skildres med følgende Ord: „Efter et løseligt Skøn anslaar vi Tallet til 350. Ligvognskuske og frigivne Læredrenge i absolut Majoritet“. — „En Herre, som har faaet galt Nr., render rundt og siger, at han ikke kan finde sin lille Broder, som er 10 Aar, og som skal bære en Fane“ — det er Dannebrog — „han spørger et vrangvilligt Publikum, om det ikke har set denne Fane med en lille Dreng i Enden.

— — Hver Gang; de proces-jonerende“ — det er stavet proces-jonerende: det skal rimeligvis være en Vittighed — „mindre-aarige faar Øje paa en Pige, de kender, hylér de, som de var vilde. Stor Deltagelse fra det talrige Publikum. I et af Hotel Kongen af Danmarks Vinduer to Trappepiger viftende med udtjente Haandklæder. Man kvitterer for Opmærksomheden med talrige Hurraraab. I Gotersgade betydelig Regn af Persilie og Asparges-toppe“ — det er Højres Grundlovstog, skildret af det ærede Medlem fra Fredensborg — „Vi tilkaster et Lommetørklæde, som er ubrugeligt paa Grund af Næseblod, samt vort gamle Suspensorium“. — Jeg ved ikke, om dette er Lune og Kaadhed, som giver sig til Kende, eller om det er drengagtig Raahed og Dumhed. Jeg fortsætter Skildringen — „Scheibelein, den blinde Mand og den omvendte Venstre-mand noteres overalt med Interesse. Naar førstnævnte viser sig, viftes der med Lommetørklæder i Vinduerne; næstnævnte viftes der ad med Bleer og sidstnævnte med Lagener. En tilstedeværende proces-sionerende (naturligvis en Venstre-mand) siger, at de skulle være ble'en ved Ble'en“. — Det skal vist ogsaa være en Vittighed. Saa slutter Artiklen: „Ved Indgangen til Kongens Have stor Trængsel. En frugt-sommelig Pige faar ondt og maa bort-eskamoteres ved Scheibeleins Arm til nærmeste Barber. Vi forhører senere om det unge Offer for Fædrelandskærligheden — heldig Fødsel. — — Hansen, Lars Dinesen og de andre tale fra den aabne Estrade. Man noterer en kæfereret Mand, der forsøger et Hurra for Bahnson. — — Der er kommet flere til Stede — mange Piger. Efter en nøjagtig Optælling“ — det er det ærede Medlem eller i hvert Fald hans nære Medarbejdere, der har foretaget denne Optælling, og som altsaa ogsaa maa have haft Forudsætninger for at kunne gøre det — „har 47 Logerende og 92 Privatboende løst Adgangstegn“ — det var i den offentlige Prostitutions Dage. — „Glædeligt, at der selv hos denne Samfundets Bærne findes Spor af ædlere Følelser“.

**Formanden:** Jeg anmoder det ærede Medlem om at slutte. Jeg synes, det er tilstrækkeligt af denne Oplæsning.

**Borghjerg:** Naar en Mand, der har en saadan Fortid, en Mand, der endnu da han var 25—26 Aar, hørte til den Medarbejderstab, der paa den Maade drev Spot med alt, med de ædleste Følelser, med Fædre-